

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

O problemă grea.

Sibiu, 11 Iunie n.

Parlamentul german a votat zilele trecute suma de 250 milioane de mărci, în scopul, ca politica inaugurată la timpul seu din partea lui Bismarck, cu privire la desnaționalizarea Polonilor cari astăzi sunt supuși ai imperiului german, să fie continuată.

Dacă guvernul german cerea în scopul acesta o sumă mai mare, sigur că și aceea i-ar fi fost votată. Pentru că nu suma a fost ținută în vedere din partea parlamentului german, ci scopul urmărit din partea guvernului din Germania, care e, cum am spus, desnaționalizarea Polonilor și contopirea lor în elementul german.

Pentru ajungerea acestui scop s'au spesat până acuma aproape 200 milioane de mărci, și rezultatul e — nul. Nu numai că n'a fost germanizat nici un Polon dintră supuși de naționalitate polonă ai Germaniei, dar' forțele de rezistență ale Polonilor s'au potențat chiar într'atâta, în cât însuși împăratul Germaniei a trebuit să recunoască într'un toast acum de curând ținut, că Polonia încep să manifesteze o atitudine „agresivă față de germanism.”

Las' că lucrul nu stă tocmai așa, pentru-că a te apăra din toate puterile și cu toate mijloacele permise în contra nimicirii naționale nu însemnăză atac în contra celor-ce vreau să te apese și să te nimicescă naționalicesce, — dar' rămâne ca bine stabilit faptul, că desnaționalizarea unui popor, conștiința de trecutul seu și de forțele ce le posedă în prezent, nu se poate face atât de ușor cum se crede, și că la tot cazul, cei-ce s'au angajat la rezolvarea unei probleme de felul acesta se află în fața unei munci uriașe, pe care e imposibil să o ducă la bun sfârșit.

Se vor spesa deci și cele 250 milioane de mărci, acum de curând votate, și scopul tot nu se va ajunge, pentru-că Polonia tot Poloni vor ră-

mâne și pentru mai departe în imperiul german.

Să n'o știe ore acesta cei-ce parte fac din parlamentul german și să n'o știe ore guvernul german, însuși? Ba o știu; dar' vreau să rămână credincioși politicii lor din trecut, vreau să rămână consecvenți cu privire la greselile politice din trecut. Și rău fac; pentru-că prin acesta nu se face alta de cât se înăspresc și mai tare raporturile dintre Germanii și Polonia din imperiul german, și lupta națională a Polonilor ajunge să fie luptă de rasă în contra altei rase.

Spre satisfacerea celor-ce nu sunt adicti ai unei politici de felul acesta, trebuie să constatăm, că sunt și Germanii de aceia, cari recunosc, că politica e greșită și recunosc, că desnaționalizarea Polonilor e lucru nerealisabil, pentru-că cu forța nu poate fi despoiat nimeni de naționalitatea sa, cu atât mai puțin un popor care ține atât de mult la ea, ca Polonia.

E bine, dacă Germanii încep să vadă, că cu toate milioanele cheltuite și votate în scopul ca să fie cheltuite pentru desnaționalizarea Polonilor, nu pot ajunge la nici un rezultat în privința acasta, n'ar fi ore timpul să înțelegă și guvernării nostri, că și pentru ei e o problemă grea, foarte grea, desnaționalizarea naționalităților nemăgiare din patrie, cari sunt mult mai numeroase de cât Polonia din imperiul german, și cu privire la conștiința națională dezvoltată în ele încă nu stau cu nimica îndărăt? Și guvernării nostri mai au și desavantajul acela, că nici nu pot cheltui în scopul urmărit milioanele pe cari le cheltuiesc Germania, pentru-că nu le au!

Nu desnaționalizarea popoarelor, în state compuse din mai multe popore, ci garantarea existenței lor și a liberei lor dezvoltări pe toate terenele ar trebui să fie deci politica guvernelor respective, pentru-că numai pe calea aceasta e asigurată pacea și liniștea internă, atât de necesară în fiecare stat. Și e trist, foarte trist, că mai sunt politicieni, și chiar guverne, cari nu vreau

să înțeleagă acest adevăr. Istoria va pune însă în sarcina lor responsabilitatea pentru urmasi, cari la nici un cas nu pot să fie bune și fericitoare pentru statul în care popoarele sunt îndușmănite între olaltă.

Congresul sârbesc.

Duminecă s'a făcut în Carloviț deschiderea congresului bisericei sârbesci, prin comisariul regesc Tallián Béla, vicepresidentul dietei ungare, în prezența unei mari mulțimi de public sosit din toate părțile locuite de Sârbi.

După terminarea sfintei liturgii deputații s'au întrunit în sala mare a gimnasiului, unde patriarhul Brancovich i-a bineventat cu o scurtă alocuție, punându-le la inimă dragostea frățească și bunăînțelegere, atât de necesare la rezolvarea norocoasă a problemelor congresului.

Alocuția patriarhului a fost ascultată cu mare atențiune, după care o deputațiune condusă de Budisavljevic, comitele Agramului, a mers la palatul patriarhului, pentru a invita pe comisariul regesc să deschidă congresul.

La 11^{1/2}, întră entusiaste „Jivio!” din partea poporului, întră onorurile date de o companie de onore și în sunetul imnului „Gotterhalte”, comisariul a plecat la congres, unde la ușa salei de ședințe era așteptat de patriarhul și de episcopi.

Ocupând locul presidial, comisariul predă apoi secretariului Iovanovici rescriptul regesc, sigilat, pe care secretariul scoțându-l din plic, îl cetesce, în limba magiară, ear' Dr. Seculici, secretariul patriarhului, îl cetesce în traducere sârbescă. În timpul acesta afară bubuiau salve de tunuri, compania de onore dădea salve de pușcături, ear' musica militară intona imnul casei domnitoare (Gott erhalte).

Terminându-se cetirile, comisariul a luat loc pe scaun și ședând a rostit următorul discurs:

Escelența Văstră, dle metropolit și patriarh! Preasfințiților domni episcopi! Venerabili și venerați domni! Prin preainaltul rescript al Maj. Sale ces. și apostolico regesci cetit adinea-ori fiind numit reprezentant al Preainaltei sale persone, prin acesta deschid congresul național-bisericesc al bisericei gr.-or. sârbesci, convocat pe azi prin concesiunea preainaltă a M. Sale Domnului și Regelui nostru, datată din 5 Martie a. c.

Până aci comisariul a vorbit unguresce, a continuat apoi sârbesce, cercând congresul să se constituie alegându-și un vice-president mirean și notari în număr de ajuns, având patriarhul să i notifice constituirea pentru-ca încă înainte de începerea desbaterilor meritorice să pôtă face congresului comunicările conform instrucțiunilor primite de la locul Preainalt.

Discursului de deschidere a răspuns patriarhul, accentuând loialitatea și fidelitatea Sârbilor față de tron și dinastie, și mulțămind M. Sale pentru-că a conces întrunirea congresului.

După acestea comisariul regesc a părăsit sala, întră entusiaste aclamațiuni.

Un protest.

Indată după depărtarea comisariului deputatul George Krossovics, a ridicat protest față de faptul că rescriptul regal a fost cetit în unguresce, ceea-ce este contra legii, pentru-că limba oficială a metropoliei sârbesci, recunoscută în lege, e limba sârbescă. De aceea Krossovics și aderenții sei recunosc drept tect oficial numai tectul sârbesc al rescriptului.

*

După alegerea comisiei verificătoare ședința de deschidere s'a terminat la ora 1.

După amiazi patriarhul a dat prânz mare, la care comisariul regesc a închinat pentru frăția magiara-sârbă și pentru rezultat bun al desbaterilor congresului.

FOIȘORĂ

Pescariul

(Goethe).

Se sbate apa 'n valuri
Pe marea spumegândă,
Și lângă țerm pe iarbă
Pescariul stă la pândă.
Cu undița la mână
El liniștit și rece
Privesce preste mare
Furtuna care trece.

Dar' iată lângă dînsul
Un val se despărtesce
Din care ca un sôre
O fată se ivesce.
Ea-i cântă lin și dulce
Și dulce ea-i vorbesce:
De ce ți-ai întins lațul
Ca să-me prînzi?... Grăcesce!

Cu violența vōstră
Și vișul omenesc,

Ce-mi tulburi a mea viață
Și traiul meu ceresc!
O dac-ai ști, voinice,
Pescuț cât e de bine,
Te-ai pogori în mare
Ca să trăiesci cu mine!

Sau nu te uiți la sôre
La stele, și la lună
Cum vin ea să se scalde
Cu mine împreună?
Și fața lor suride
În marea cea senină
De zece-ori mai mândră
Ca 'n lumea cu lumină;
Ș'adâncul cer albastru
Cu vecinica lui zăuă
O, spune-mi, nu te 'ndemnă
Să începi o viață nouă?

Se sbate apa 'n valuri
Piciorul gol îl prinde,
Ear' inima lui jună
D'un dor ascuns s'aprinde.
Ea-i cântă lin și dulce
Și dulce ea-i vorbesce —
Ș'atât-a fost de dînsul —
În mare el grăbesce.

Mai strîns de ea în brațe
Mai lunecând tăcut
S'a cufundat în apă
Și nu s'a mai vădut.

Maria Cioban.

E prea târziu!

de
Marcel Prévost.

(Urmare și fine.)

Dumineci de ernală, Dumineci de vară, — timpul trecea.... Fragedele flori ale tineretii s'au ofilit toate de pe obrajii Margaretei. Pe fruntea lui Petru se înmulțeau înainte de timp brazdele. Nici unul nu-și bătea capul cu ele. Ei își aflau într'înșii tot numai pe vechii cunoscuți. A îmbătrânit și Bijou, dar' pentru aceea încă tot bustru călca.

Intr'aceea în Paris s'au întemplat astfel de evenimente, a căror veste chiar și până la castelul Vornay a pătruns. Din regat s'a făcut republică, apoi din republică imperiu, în urmă din imperiu iarăși republică.

Ear' din Petru a devenit un moș bătrân și slăbuț, — din domnișora Vornay fată cărunță, căreia 'i înfloriseră bujori în față.

Intr'o Duminecă de April, când Petru ajuta încet și cu grijă fetei bătrâne să se scobore din mica trăsură, Margareta 'i zise: — Petre, lăgă puțin pe Bijou și vină pe câteva minute sus la mine. Ași avé ceva de vorbit cu Dta.

Petru s'a supus uimit. De douăzeci de ani acum se întemplă prima-dată, ca Margareta să-l chieame la ea. Cu inima 'n palpitări, ca în cele mai frumoase zile din tineretă sa, a intrat în sufragerie. Margareta s'a așezat în fotelul din unghieț. Petru stătea în picioare înaintea ei.

— Petre — a grăit de nou fata, noul nostru preot mi-a spus eri lucruri șode. Mi-a spus că în oraș ômenii șoptesc multe de toate, că noi totdeuna mergem împreună la biserică. S'au schimbat foarte mult moravurile în jurul nostru, s'ermanul meu Petru, și noi nici n'am observat. Numai noi doi mai suntem cari cugetăm după obiceiul din bătrâni....

— Apoi?... a gâgănit Petru cuprins de spaimă, în credința că acum și de unica bucurie a vieții sale va fi despoiat.

Apoi! Mie nu-mi pasă de șoptele ômenilor... Gurile rele mie nu-mi fac griji. Am voit numai să-ți spun, că ce mi-a zis preotul, că ômenii privesc cam curios, că umblă îm-

Din Treiscaune.

Marcoș, 24 Maiu v.

Numai rar se aude câte ceva de Români din Treiscaune. Ei luptă și se apără cu tărie în contra atacurilor. Țin cu tărie la legea lor strămoșască. În multe comune Români au uitat cu desăvârșire limba lor maternă, într'atâta au fost copleșiți de Săcui, dar' pentru aceea ei țin la legea lor și cu mândrie spun, că sunt Români.

Satul Marcoș încă e încunjurat de sate în mare parte unguresci. Și este pôte singurul sat din Treiscaune, în care se nu fie de cât numai Români.

Multe necazuri a avut să sufere și satul acesta din partea autorităților administrative, cari în zelul lor de a lucra în favorul magiarisării, întrebuintează fel de fel de mijloce în contra noastră.

Școala, farul care a condus poporele la lumină, a fost țința atacurilor lor în prima linie. A luptat mult parochul locului până a eșit învingătoriu. — Școala a rămas românescă-confesională, și sătenii o susțin din puținul ce 'l au, până se va pute.

Fiind satul mic și ômenii seraci, și apoi fiind în Treiscaune într' Unguri, nu prea se imbulzesc învățători buni, ca să se așeze stabil acolo. Acum deja de vre-o cinci ani se tot publică concurs pentru postul de învățătoriu și încă nici azi nu e ocupat în mod definitiv.

De vre-o cinci ani s'au perondat vr'o șese-șapte învățători. Și pare-că era un făcut pe capul bieților săteni, ca să nu capete de cât numai învățători slabi. Mare li-a fost deci bucuria, când li-s'a dat în fine să capete și un învățătoriu bun și harnic, care să și cunoască și îndeplinescă cu conștiințioșitate chemarea. Așa a fost în anul 1899/1900 *Damaschin Cațaveiu Bălescu*, ear' acum în 1901/2 *Ioan Pușcariu*.

Cel dintâiu a fost un bun pedagog și cu mare greutate a scos școala din glodul în care o băgaseră antecesorii sei. Durere însă, că după depărtarea lui din sat, a venit un tiner, care numai de școală nu avea grijă. Așa, că acum în anul acesta dl. *I. Pușcariu* numai cu mare muncă a putut aduce la liman pe școlari.

Dar' dacă în școală se pricepe să facă progres, apoi nici în alte privințe nu se lasă mai pe jos. Maiatul de Marți, la care am luat și eu parte și al cărui inițiator a fost învățătorul, mi-a dat o nouă dovadă de interesul ce 'l poartă dlui față de acest sat.

În ziua de 21 Maiu s. v. la 12 ore a. m. pe o vreme admirabilă am plecat într'un lung convoi spre pădurea de lângă sat. Ajunși aici, parochul locului *G. Dogariu* spune un frumos și instructiv cuvânt de deschidere, în care vorbește la înțelesul poporului despre cele trei virtuți cardinale: „credință, dragoste și nădejde“. Vorbirea a fost ascultată cu multă atențiune de o mulțime de țărani, nu numai din sat ci și din împrejurimi.

preună într'o trăsură astfel de ômeni cari nu sunt bărbat și soție...

Aci a tăcut și și-a plecat ochii 'n jos. A devenit nervoasă. Va înțelege-o ôre Petru? Nu vrea s'o înțeleagă? Ori pôte că nici nu are ce să înțeleagă? Petru numai după o pauză mai lungă a răspuns:

— Voiu face după cum doresci, domnișoră... dar' de elevetele ômenilor nici mie nu-mi pasă...

O clipă Margareta a privit țință în ochii lui Petru. A dat din umeri, s'a sculat și câțiva pași a umblat în sus și 'n jos prin odaie.

— Bine, — a zis apoi... Ai drept, Petre. Destul de moșnegi suntem amândoi, spre a lucra numai după cum ne învață mintea noastră.

Și l'a fixat iarăși, mult. Nu mai era nervoasă. Pe ochi însă i-s'a ivit ceva umezélă, ear' vocea-i tremura, când conform obiceiului și-a luat rămas bun de la el cu cuvintele: — La revedere, Petre.

Ear' Petru, care era aprôpe să se 'nădușe de emoțiune, i-a răspuns cu voce destul de resolută:

— Duminecă, domnișoră!

(*)

O horă mare s'a întins apoi, și joc și voe bună până târziu s'era...

În pauză ne-a surprins dl învățătoriu *Pușcariu* cu ceva neașteptat.

Trei băieți de școală au predat un trialog despre beție. A reușit peste așteptare! Mai târziu trei fete au predat un trialog despre lene. Tot aceeași reușită. Apoi câteva poesii. — Dl învățător merită dublă laudă, întâi pentru-că ne-a delectat cu aceste producțiuni, la cari nu se aștepta nimeni, și al doilea pentru-că prin ele a contribuit foarte mult la combaterea beției și lenei, cele mai mari păcate, cari duc la peire poporul nostru. Producțiunile au fost ascultate cu multă plăcere de popor.

Cei trei băieți de școală predând unul dintr' ei rolul moșnegului, ear' ceilalți doi făcând pe tinerii dedați la beție, au știut să și predea așa de bine rolurile, încât așundui vorbind, se părea că într'adevăr ar fi ceea-ce reprezentau. — Asemenea au fost și fetele în rolurile lor.

Multă ostenelă va fi avut dl învățător până i-a instruat, dar' cred că mulțămirea ce a simțit'o vîdînd că nu a lucrat în zadar, i-a fost cea mai mare răsplată.

Trebue să mai adaug aici, că dl *Ioan Pușcariu*, cu tôte că e încă tiner, a dat dovești, că 'și pricepe bine chemarea de învățător. Și dacă ar rămâne încă mult în Marcoș, multe s'ar mai schimba....

Rezultatul material încă a fost mulțămitor. Venit curat a rămas 20 cor., cari s'au adăugat la fondul bibliotecii școlare.

Până mai anii trecuți nu s'au pomenit producțiuni și petreceri de felul acesta prin aceste părți. Acum vîd că încep ômenii să se ocupe serios de deșteptarea țărănilor nostri și să le însușe prin astfel de producții curagiu în lupta lor de existență națională. Și cu deosebire este de lipsă această în comitatul Treiscaune, unde Români sunt mai espuși primejdiei de a fi desnaționalizați.

Alfa.

Esamen școlar în Sebeșul-inf.

— 24 Maiu v.

Ziua de 21 a lunei lui Maiu este pentru biserica orientală de mare însemnătate, de ôre-ce în numita zi serbăză și își reamintesc biserica pe cel mai mare salvator al ei, pe Marele Impărat *Constantin* și mama sa *Elena*. Nimbul acestei luminate serbători a fost ridicat la o însemnătate și mai sublimă, în comuna Sebeșul-inferior, prin esamenul de vară ce s'a ținut la școala de acolo. Precum creștinii s'au umplut de bucurie când Dzeu li-a trimis pe apărătorul lor care a pus capăt chinurilor și torturilor înfricoșate, asemenea și locuitorii comunei numite pot aduce laudă și mulțămită lui Dzeu mai întâiu, și după aceea tuturor acolora cari s'au îngrijit a institui în fruntea școlei lor învățători din sinul lor, în persóna harnicilor frați *George* și *Iosif Stoica* și a învățătoarei *Dșora Măriôra Doican*, toți născuți în Sebeș.

Acești pioneri ai poporului conștii de chemarea lor și de răspunderea ce o au, și acum și mai târziu, ca nesce măestri arhitecți au căutat să altoiască în crudele mlădite lor încredințate simțul religioș moral și să crească pentru viitor bărbai harnici, atât pentru comună, cât și pentru patrie, spre fala părinților, cari însușești de frumoșele progrese, ce se fac din an în an, sunt în stare a jertfi ori și ce pentru a provede școala precum și pe micii lor copilași cu cele necesare. În decursul examenului, pe lângă răspunsurile strălucite eșite din gurile mititeilor, publicul ascultător a fost delectat și cu cântări potrivite și bine alese, cântate tot de elevi, cu multă dibăcie. Dee Dzeu, ca în fie-care comună să fie învățător conșciu de chemarea sa, care cunoscînd împrejurările pôte să lucre pentru înaintare, premergînd cu exemplu în tôte direcțiunile, după cum am constatat această în comuna Sebeșul inferior.

Un factor principal, care nu crușă obosală și este în stare a jertfi ori și ce pentru înaintarea bisericilor și școalelor, nu numai din numita comună, ci din întreg tractul Avrigului, este șeful tractual, Prea On. Domn Protopresbiter *Ioan Cîdea*, care cu tact și bună chibzuială știe tocmai lucrurile așa, ca în fruntea școalelor să fie instituiți învățători

conșcii de chemarea lor și bine pregătiți. Și putem spune că școalele din tractul Prea On. Domniei Sale pot să concureze cu școalele din ori-care alt tract.

Dumnezeu să-i lungescă firul vieții spre fericirea tractului său.

Un participant.

Revistă esternă

Desarmarea Burilor. Ultimul act din eroicul răboiu al Burilor se petrece acum în patria lor, pentru a cărei apărare atîta sânge și avere au jertfit în cei doi ani și opt luni. Rînd pe rînd comandele bure depun armele și joră credința regelui Angliei.

Duminecă a depus armele statul major al guvernului transvaalian, ear' în 5 și 6 Iunie le-au depus Burii aflători la Stander-ton. Depunerea armelor s'a făcut sub supraveghierea generalului *Ludovic Botha*, în deplină ordine și cu punctualitate militară. După depunerea armelor generalul englez *Hamilton* li-a ținut o scurtă alocuție, în care a dat epresiune admirațiunii pe care întrîgă națiunea britică o simte față de eroica luptă a poporului bur.

La *Vredesfort* au depus armele, în 5 Iunie, Burii lui *De Wett*, cărora generalul englez *Elliot* li-a explicat în ce chip se va îngriji guvernul de ei și de familiile lor, apoi li-a cetit o telegramă a regelui *Edward*, în care regele le poftescă viitoriu fericit.

Tot astfel și prin celelalte părți ale statelor bure — acum colonii engleze — pe unde vitejii luptători se află cu comandele.

Concertul

„Reuniunii române de musică din Sibiiu“.

Al doilea concert ordinar din estan al „Reuniunii române de musică din Sibiiu“ se va da, precum s'a anunțat deja în ziarul acesta, azi Mercuri la 11 Iunie a. c. în sala de la „Gesellschaftshaus“.

Asemenea concertelor de vară din trecut, concertul acesta se va aranja într'un stil mai mare, executându-se într' alte piese mai mici și un op mai mare cu acompaniare de orchestră.

Programa conține de astă-dată o „Doină“ pentru solo de sopran și o „Horă“ pentru cor mixt, ambele din opera „Măriôra“ de directorul de musică al Reuniunii concertante, *H. Kirchner*, care deși străin de neamul nostru totuși cultivă cu predilecțiune musica românescă, utilizînd cu succes motivele naționale române, ce le-a cules cu ocaziunea călătoriilor sale întreprinse anume spre scopul acesta. Sugetul operei „Măriôra“ d. e. este luat întreg din viața poporului român din Transilvania, și „Horă“, ce se va executa la concertul din 11 l. c., descrie în colori forte vii cunoscutul „tîrg de fete“ de la Găina. Melodiosă și îndeosebi în partea primă plină de accente românesce „Horă“ această, de o instrumentațiune măiastră, va afla fără îndoială complăcerea tuturor acolora, cari o vor auzi.

Punctul principal al programei concertului, de care ne ocupăm, îl formeză admirabila compozițiune a lui *R. Schumann*: „Povestea rosei“, poemă dramatică de *M. Horn*, tradusă de dl profesor *A. Bêrsan* din Brașov și executată în anul trecut, 14/27 Iunie 1901, pentru prima dată în graiul românesc, din partea „Reuniunii române de gimnastică din Brașov“, sub conducerea măiestrului nostru *G. Dima*.

Credem a nu face un lucru de prisos, dacă vom da aci un resumat din „Povestea rosei“*) facilitând astfel participanților la concert înțelegerea acestui mare orator lumesc al lui *Schumann*, compus pentru soli, cor și orchestră.

Acțiunea „Poveștei“ este următoarea: Rosa, o zîină, doarece să guste al iubirii raiu și la insistenta ei rugare Crăiasa zînelor o prefăce în o grațioasă feciôră: „Privesc dör ômenii pe lume în rosă chipul fecioresc“. Ca talisman îi predă o rosă, advertisînd-o: „Din mâni vre-odată de-o vei da, să știi, că vei pleca din viață“. În calea ei, Rosa ajunge la casa unei femei bătrâne, *Marta*, de la care

*) Textul complet în broșură separată se va vinde la edarea biletelor, cu prețul de 30 bani.

cere adăpost; aci o ajunge prima desilusiune căci este respinsă brusc, neavînd „scrisori“ ori „dreptăți“. Plăcă tristă mai departe și zărește o mică casă în mijlocul multor cruci, un cimiter, în care un moșneag, cu capul alb, sapă o grôpă.

La întrebarea ei: „a cui e grôpa, loc amar?“ primesce răspunsul „al fetei mîndre de morar“ mîrtă de „inimă rea“.

Cortegiul se apropie deja și cu cântări de jale se face înmormîntarea.

Rosa rămîne înmărmurită la grôpa nefericitei sale „surori“, sôrtea căreia o deplânge amar. La rugarea îngropătorului, Rosa se decide a petrece nîptea în casa acestuia. În ziua următoare îngropătorul conduce Rosa la mîră, unde morarul și morăresa, aflînd într' dînsa și fîica lor răposată o asemănare frapantă, o primesc cu brațele deschise. În curînd Rosa face cunoscîntă cu *Bujor*, fiul pădurariului, ambii se îndrăgesc unul de altul și „la altarul sfînt se încheie legătura pân' la mormînt“.

„Abia un an se împlini
Ș'un mugur fraged se ivi,
Și legănat pe-al mamei sin
El caută 'n jur cu ochiu senin,
Și blînd zîmbind, mînuța 'ntinde
Voind iubirea-'i a cuprinde,
Și mama 'n lacrimi o privia,
Spre ceruri ochii ridica.
Și rosa de la piept scoțînd
Duioș copilei o dă, tremurînd.

„Îți dau noroc-'mi, scump odor,
Și veselă din lume sbor!
Tot ce 'i mai dulce pe pămînt,
Să gust voit'a Domnului sfînt,
Te las, odor și scump bărbat,
Eu astăzi drumul mi-am gătat!
Spre vechiul plain, cu traiul lin,
Feriec plec și fără chin.
Nu 'i mîrte crudă, cu dureri,
Ci-a re'nvierii dulci plăceri.“
Și cum ea astfel blînd vorbia
Deodată' privirea i-se stîngea.

Compozițiunea este împărțită în două părți; prima, care ajunge până la primirea Rosei în casa îngropătorului, descrie episențele triste ale Rosei în calea ei pămîntescă, ear' partea a doua timpul de fericire și veselie petrecut pe pămînt.

Inceputul se face printr'un cor de dame, care în melodii vesele cîntă lauda primăverii, în cât pare a fi transpus în realitate în o luncă verde, ce rîsună de strigătul de bucurie al copilelor, cari alergă încôce și încolo, jucându-se.

Pe istorisitoriu îl reprezintă o voce de tenor, care 'și începe povestea în formă de cântare; apoi urmăză corul zînelor, care prin ritmul seu complicat presintă multe greutăți la executare.

În dialogul Rosei cu *Marta* și mai târziu cu îngropătorul persónale se disting în mod caracteristic una de alta. Săparea îngropătorului o imităză în orchestră instrumentele Cello și Fagotte, prin motive bine marcate.

Punctul de culminațiune al părții I o formeză scena înmormîntării nefericitei fîice a morarului. Cîntarea de jale, compusă pentru cor micșt, este întreruptă de soluri scurte ale Rosei, prin cari această își exprimă durerea adîncă asupra sorții surorii sale.

Forțe mișcătore este rugăciunea Rosei, ce urmăză, și după care partea primă se încheie cu corul zînelor în care acestea rîgă și avertiscîză pe Rosa să se întorcă érași la ele. Ținut într'un ton șoptitor, corul acesta este de un efect estraordinar.

În partea a doua zînele nu mai au rol. Rosa este plină de fericire și mulțămire pe pămînt, încât numai are motiv a se dorî îndărăt în lumea ei de mai înainte.

Scenele ce ni-se presintă, sunt luate din viața ômenilor și anume din modesta viață a locuitorilor de la țără.

Inceputul îl face istorisitorul, (tenor solo) urmat de dialogul dintr' Rosa și Îngropătorul, cari ambele formeză un întreg harmonic admirabil.

După un solo de tenor mai lung, ținut în ton de baladă, în care Rosa este preamărită, ca „o feciôră, ce a cuprins a tuturor iubiri“, urmăză admirabilul cor vînatoreșc: „Fost'ai vre-odată în codru“, care, după cum se exprimă un critic musical celebru, nuși află părăchea în întrîga literatură musicală universală.

Nu mai puțin frumos este un solo de alt: „Colo la vechiul frasin“, care face impresiunea unei romanțe populare.

Duetul de amor dintră Bujor și Rosa este contemplat ca o serenadă din partea lui Bujor, s'era la lună sub ferestra iubitei sale și este una din cele mai succese părți ale întregului op.

După corul „O timp frumos, când pieptul viu tresare de amor“ ni-se prezintă printr'un solo de bas scena în care Bujor peșcesce pe Rosa în casa morarului; apoi urmază un duet pentru sopran și alt, interesant prin acompaniamentul orchestrei, care imită sunetul ce-l produce roțile morii.

Introducerea la scena ospetului o face corul, ear' ceremonia bisericească este prezentată prin un scurt solo de sopran, urmat de cor de dame. Ospetul însuși, în casa morarului, este redat de tot real: „răsună viore, sună pahare și chiot voios“.

După-ce un ultim solo de tenor vestesce, că după o fericită viață conjugală de un an, Rosa a născut o fetișoră și scurt după aceea a încetat a mai trăi, se aude pîloasă cântare a ingerilor, cor de dame în 4 voci, prin care decedata este primită în sferile ceresci. Acest cor final își datoresce efectul adânc ce-l produce, mai cu seamă instrumentațiunei deosebit de bine succedă.

Considerând, că partiile solo sunt încredințate celor mai bune puteri de cari dispune de prezent Reuniunea: D-nei M. Crișan, d-șorelor E. Cunțan și E. Simonescu și d-lor A. Bena și Oct. Murășan, și că pentru solo de tenor a fost rugat binecunoscutul tenorist Vas. Popovici din Brașov, prestațiunile Reuniunii vor fi de sigur la înălțime și vor satisface pe deplin așteptărilor publicului nostru, care ar fi de dorit să participe la concert în număr cât se poate de mare, nu numai din Sibiu, ci și din jur.

C. P.

NOUTĂȚI

Personal. Înaltpreasfinția Sa metropolitul nostru Ioan a plecat ieri la Arad pentru a conduce actul alegerii de episcop, care va avea loc mâine. În această călătorie Înaltpreasfinția Sa e însoțit de secretariul consistoriului metropolitan Leontin Simonescu, de secretariul consistoriului archidiececan Dr. Elie Cristea și de protopresbiterii Ioan Papiu și Ioan Droc.

† **Profesorul Czebeczauer.** Eri la ora 1 p. m. a răposat, după morb în felungat Ioan Czebeczauer, fost 35 ani profesor la gimnaziul de stat din Sibiu, și abia de un an trecut la pensie. În mormântarea i-se face mâine la ora 4 p. m. din capela cimiteriului rom.-catolic.

O desmințire suspectă. Sub titlul „Censură de profesor?“ cetim în „Gazeta Transilvaniei“ următoarele:

La notița, ce am publicat-o zilele aceste sub acest titlu dl *Vasilie Stan* teol. abs. și fil., ne trimite din Budapesta o desmințire, zicând într'altale: „Glumețul anonim spune, că ași fi depus censura de profesor. Declara, că acesta e o scornitură. Individul, al căruia nume 'mi este cunoscut, vadă-și mai bine de studiile d-sale și fie asigurată, că 'mi voi face censura la timp“. — Este nu numai „o glumă de slab spirit“, cum o califică dl Stan, ci stupidă chiar — ca să nu zicem mai mult — de-a induce în erorile noastre cu asemenea comunicări false. Dl Stan ne asigură, că știe cine a lăsat acea scornitură despre dînsul. Noi sfătuim pe acel „glumeț“ să se lase de meseria aceasta, căci de nu, o poate păți odată rău.

După-ce noi am publicat cei dintău știrea, că dl *Vasilie Stan* a făcut censura de profesor, declarăm că *nouă ni-se pare falsă însăși desmințirea*. Pentru-că informațiunea noastră, pe a cărei basă am dat știre despre facerea acelei censuri, a fost propria epistolă a dlui *Stan*, scrisă unui amic intim al său de aici din gremiul consistorial.

Din Rod ni-se scriu următoarele: Reuniunea pompierilor voluntari din Rod aduce la cunoștință publică, că din incidentul sîrbărei existenței sale de 15 ani aranjază Luni în 3/16 Iunie a. c. (a 2-ua zi de Rosalii) o petrecere în „Poiana ascunsă“. La care prin această învitat pe toți binevoitorii și sprijinitorii acestei reuniuni. Invitări speciale nu se fac. Intrarea benevolă. — Ofertele se vor cuita pe cale publică. — Venitul curat este destinat fondului pompierilor. — Începutul la 12 ore din zi. În cas de timp nefavorabil petrecerea se amână. Comanda pompierilor voluntari din Rod.

Alegere de rector — nesuccesă. Luni la amiază era să se facă alegerea noului rector al universității din Budapesta. De astădată rectorul are să fie ales dintr'profesorii facultății de medicină, dar' alegerea nu a succedat. De trei-ori s'a proces la votare și tot de atâtea-ori Hőgyes a câpătat opt voturi, ear' Ajtai celelalte opt. Astfel va avea să hotărască ministrul: cine dintr'cei doi candidați să fie rector în anul școlar următoriu.

Cel mai bătrân astronom. Luni și-a serbat a nouăzecea aniversare a zilei natale un vestit astronom german: Ioan Gottfried Galle, de numele căruia sunt legate câteva descoperiri de astri până atunci necunoscute. Bătrânul savant se ocupă cu scrutarea cerului deja de la anul 1835. În 1845 Leverrier l'a rugat să-i ajute să afle un planet dincolo de Krania, de-ore-ce el, Leverrier, pe baza calculării matematice e convins că negreșit trebuie să fie acolo încă un planet. Pentru această scrutare locul cel mai potrivit era Berlinul. Galle a primit epistola lui Leverrier în 23 Septembrie 1845 și încă în noaptea zilei aceleia a făcut observații de comparare într'ceriu și o fotografie luată după cerul înstelat. Și n'adeveră a descoperit o stelută de rangul al optulea, care la locul respectiv al fotografiei nu era. A statotit după aceea, că steluta acesta e planeta lui Leverrier: *Neptunul*. Dar' și înainte de această descoperire și făcuse cunoscut numele prin descoperirea a trei comete. Meritul principal însă pentru știința astronomică și-l'a câștigat Galle, că a statotit *paralaxa sîrelui* și a studiat și aflat natura meteorilor și bolizilor. Tot Galle a făcut și descoperirea că *Saturn* are și un inel întunecat, unii însă s'au încercat mai târziu să-i dispute această glorie. — Bătrânul astronom e director al institutului de astronomie din Bresslau încă de la anul 1851.

Post de medic. Cu termin până la 30 Iunie st. n. e scris concurs la postul de medic în cercul *Batta* (comitatul Caraș-Severin, pretura Murășului). Cercul e compus din comunele Batta, Tala, Bulciu, Bacamezeu, Zăbalt, Lalașinț, Bruznic, Dubești, Topla, Pădurani, Bunea-română, Bunyaszegszárd, Ohaba-sêrbescă, Birchis, Căpâlnaș, Ostrov și Vörösmart. Postul e dotat cu 1600 corone salariu, 600 corone pausal de călătorie și taxele de la cercetarea bolnavilor. Cererile concursuale sunt a se trimite protopretorului Aurel Popescu în Birchis.

Dar pentru biserică. Domnul *Moise Niculau* și soția, domiciliați în București, de origine din comuna Begimbach protop. Făgărașului, au binevoit a dăruii bisericeii noastre gr.-or. din filia Bicsad protop. Treiscaunelor „Ochtoienul cel mare“ cu litere latine, tipărit în București și compactat foarte frumos în piele. Pentru acest dar aducem și pe această cale mulțămirea marinosului donator, dorind, că Dzeu să-i răsplătească acest prinos. Micoujfal, în 26 Maiu 1902, pentru comitetul parochial *Augustin Cosma* paroch.

Vifor și grindină. Sâmbătă pe la 2 ore după amiază s'a descărcat asupra orașului *Dicio-Sânmartin* vifor uriaș împreună cu grindină pustiitoare. Holdele de pe valea Têrnavei-mici până la *Dicio-Sânmartin*, cum și văile, sunt nimicite de tot.

Maial în Bran. „Corpul învățătoresc de la școala Capitală rom. gr.-ort. din Bran aranjează un maial împreună cu producțiuni a III. zi de Rusalii (4 Iunie st. v. a. c.) în aleiul de sub castel proprietatea dlui Dr. Iuliu de Pușcariu. Venitul curat este destinat 1/2 fondului bibliotecii școlare și 1/2 înființării fond „escursiuni școlare“. Onorarii sprijinitori ai școlii sunt invitați a participa, fără a se mai trimite invitații speciale. Ofertele marinosose se vor da publicității.

Din Sălciava-de-jos ni-se scriu următoarele: Duminecă în 19 Maiu st. v. a. c. s'a făcut instalarea noului paroch *Romul Gomboș* în parochia *Sălciava-de-jos*, tractul Lupșei, sub conducerea protopopului *Vasilii Gan*, care la finea sîntei Liturgii a ținut poporului un instructiv cuvînt ocașional. Apoi prezentăză pe noul paroch dând cître gramatei arhieresci și predându-i cheia și evangelia, — pune la inima poporului datorințele ce le are față de noul preot, dacă voescă să-l aibă stabil, asemenea și preotului datorințele ce le are față de popor. „*L. C.*“.

Pustiirea Martiniceii. Se pare că sôrtea insulei Martinica (Martinique) e pustiirea totală. După orașul *Saint-Pierre* pustiit într'imperejurări atât de tragice, acum e în mare primejdie *Fort de France*, al doilea oraș mare al insulei. Sâmbătă orașul *Fort de France* a fost de nou bătut de o înfiorătoare erupțiune vulcanică. Timp de patru ceasuri orașul era în completă întunecime; pămîntul e acoperit de noroiu ferbinte și mulți pescari, surprinși de erupțiune pe marea deschisă, au perit cu barce cu tot.

Otrăviți cu ciuperci. Păzitorul de vite *Strecher* din comuna Barcs Joia trecut a cules în pădure ciuperci și le-a dus soției să le gătească de cină. Peste noapte însă într'ega familie s'a bolnăvit, și chiamând îndată medic acesta a constatat că ciupercile au fost de cele veninoase. *Strecher* și cei doi copilași ai sei au murit, numai soție-sa a putut fi scăpată de mörte.

Un nou — Jack. Ziarele de Luni dimineța din Paris raportăză despre un cas misterios, care are foarte mare asemănare cu isprăvurile de odinioară ale lui *Jack spintecătoriu*. Anume, un lucrător a aflat în zori de zi, în stradă, un pachet, care conținea cadavrul unei fete ciungărit în mod înfiorătoriu.

Ruptură de nor. Pe hotarul comunei mari *Verboș* (comitatul Nyitra) s'a descărcat Joi o teribilă ruptură de nor împreună cu grindină, care a culcat la pămînt și a nămolit toate holdele, ear' pomii i-a despoiat total și de fructe și de frunze. Ce biet li-a mai rămas economilor a spălat apoi torentul de apă venit în urma rupturii de nor, care a dus mori, poduri, case, întregi părți de păduri, ômeni, animale, tot ce prindea în năvala-i furioasă. Casele mai solide, pe cari nu le putea urni din loc, le umplea cu apă și noroiu; o casă de acesta s'a prăbușit și a îngropat sub ruine pe stăpânul ei. — De la *Verboș* torentul a trecut la comuna *Sobotist*, pe care încă a pustiit-o. Abia la orașul *Seniș* și-a pierdut din putere teribilul torent, împrăștiindu-și apa pe largul hotar al orașului.

Programa

examenelor publice de la școala civilă de fete a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ din Sibiu, la finea anului școlar 1901/1902.

Luni în 23 Iunie.

a) înainte de amiază: de la 8—10 ore Religiuina cu elevele din toate clasele civile, de la 10—11 ore Limba franceză, clasa III și IV.

b) după amiază: de la 3—5½ ore clasa I civilă, din studiile: Limba română, Aritmetica și Limba magiară.

Marti în 24 Iunie.

a) înainte de amiază: de la 8—11 ore clasa III civilă, din studiile: Limba română, Istoria universală, Limba magiară, Aritmetica și Limba germană.

b) după amiază: de la 3—5½ ore clasa II civilă, din studiile: Istoria universală, Istoria naturală, Limba magiară și Geografia.

Mercuri în 25 Iunie.

a) înainte de amiază: de la 8—11 ore alasa IV civilă, din studiile: Limba română, Aritmetica, Geografia, Limba magiară, Istoria patriei și Fizica.

Joi în 26 Iunie.

a) înainte de amiază: de la 9—11 ore Musica instrumentală și vocală. Declamațiuni. Încheierea solemnă a anului școlar și distribuirea atestatelor.

Lucrurile de mână, de caligrafie și desemn, sunt espuse în decursul examenelor într'una din salele institutului.

Ôspeții sunt bineveniți!

Direcțiunea.

Concurs

Pe baza concludului p. VI al adunării cercuale din 21 Iuliu 1901 al despărțămîntului XV Mociu al „Asociațiunii“ se publică concurs pentru un premiu de 1 (un) galben de cor. 20 (douăzeci), ce se va conferi acelu învățătoriu român confesional, care va dovedi cel mai mare progres în cultivarea școlii de pomărit.

La concurs sunt admiși numai învățătorii de pe teritoriul acestui despărțămînt, anume cercurile administrative: Mociu și Ormeniș.

Școala de pomărit se va cerceta prin o comisiune și pe baza raportului acesteia comitetul cercual va avea să decernă conferirea premiului.

Terminul e 30 Iunie n. 1902. Petițiunile sunt a se adresa Direcțiunei despărțămîntului în Cătina (Katona) p. u. tot acolo. Predarea premiului se va face la adunarea cercuală din acest an.

Mociu, la 7 Iunie, 1902.

Ioan Dan
vice-președinte.

Simeon Ciuca
notariu.

Cărți și reviste.

Au apărut:

Despre cărțile funduare și întabulări, îndreptar lucrat la înțelesul și pe sîma poporului român de la sate, de *Dr. Valer Moldovan*. Sibiu, tipariul tipografiei archidiececane.

Dr. V. Moldovan prin scrierea acestui „îndreptariu“, ear' *Asociațiunea* prin scôterea lui în broșură, au făcut sâtenilor nostri un serviciu cât se poate de bun. Broșurica formăză Nr. 3 din „*Biblioteca populară a Asociațiunii*“ și costă numai 30 fileri.

Anulare.

Conform § 10 din statutele institutului de credit și economii „*Zlăg-neana*“ se declară de anulate următoarele acțiuni: 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 508, 509, 681, 682, 683 și 684, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 642, 643, 644, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 și 60.

Zlagna, 2 Iunie 1902.

Direcțiunea.

Apel.

Grea e munca ce trebuie să o presteze o societate comercială pe terenul economic, e cu atât mai grea, cu cât noi Românii pe acest teren de abia suntem la început. — Ômeni de inimă au înființat astfel de societăți pentru progresul comerului, pentru sprijinirea comercianților români. — În interesul publicului mare luptă aceste societăți cu greutățile ce le împingă din partea concurenței străine, care bine cunoscînd însemnătatea ce o au și vîndînd viitorul ce l'vor avea, cu toate mijlocele, de multe-ori nelioiale, umblă să zădărnicescă acțiunea lor binecuvîntată. — Căci bine ved străinii, că numai prin societățile comerciale ne putem emancipa de sub greul jug economic pus prin hegemonia lor. —

Resultatele morale ce le au societățile comerciale sunt de neprețuit. Ele pun stavilă concurenței murdare, ele ne apără de exploatarea străinilor; ce ar fi deci mai just și mai loial, de cât să le dăm tot succursul. — Publicul nostru român de multe-ori arată un neinteres inescusabil față de societățile acestea. E deci timpul suprem să se ne strîngem rîndurile, să sprijinim din răspuneri societățile comerciale în munca lor grea, ca la timpul său să ne putem bucura de rîndele lor binefăcătoare. —

Una dintr' societățile comerciale, putem zice cea mai de frunte, este societatea noastră. — Am avut de a lupta cu multe greutăți, dar' speranța în viitor n'am pierdut-o. Apelăm însă la bunăvoința publicului român și în interesul cauzei i cerem sprijinul. Dacă vom lua în considerare efectele binefăcătoare ce societatea noastră le are asupra comerului românesc, suntem siguri că nimenea nu va denega sprijinul ce i-l cerem.

Mărfuri bune cu prețuri convenabile este devisa noastră, și nu ne îndoiim că de aceasta maximă ne-am ținut.

Relațiunile favorabile în cari stă societatea noastră cu cei mai de frunte producători de mărfuri, condițiunile favorabile cari suntem în stare a le oferi, ne lasă a crede, că publicul mare recunoscîndu-le ne va sprijini.

Neuțătorii se pot convinge, că cumpărînd de la noi își vor afla bun câștig și singura noastră dorință este, ca societatea noastră să fie apreciată după-cum merită, ca o fortăreță care i apără de eventualitățile ce comerul aduce cu sine.

Ori-cât ar fi de mic sprijinul ce l'avem din partea ômenilor nostri, vom fi recunoscători și ori-care poate, dacă vrea, să ne sprijinească prin influințare directă sau indirectă. Influițarea poate urma indirect, așa, că comerciantului, care își pricepe datorința și se provide cu marfă de la noi, îi stați în ajutor prin sfatul D.-V., îndemnînd pe alții ca să cumpere de la el. Ear' dacă s'ar afla vre-unul înderătnic, a i esplica interesul mare economic legat de această societate și întru cât nici acesta n'ar folosi, binevoii a ni l'arăta nouă cu numele, ca să l'putem noi convinge despre favorurile legate de societatea noastră.

De altă parte ori-ce dorință aveți Vă rugăm a o aduce societății noastre la cunoștință, și nu ne îndoiim că întru cât aceea este într' marginile posibilității, totdeauna se va împlini.

Primiți asigurarea deosebitei noastre stime și considerațiuni.

„**Concordia**“

societate comercială pe acțiuni,

CONCURS

Pentru ocuparea unui post de **practicant** la „Cassa de păstrare reuniune în Seliște”, comitatul Sibiu, se scrie prin acesta concurs cu termenul de 30 Iunie a. c. cu un salariu anual de **C. 720.**—.

Reflectanții au să documenteze absolvarea unei școle comerciale.

La acest post pot compete și abiturienții din anul acesta.

Seliște, în 6 Iunie 1902.

[65] 2-3

Direcțiunea.

Realități de vânzare

Realitățile din Sibiu piața lemnurilor (Bauholzplatz) Nr. 4 cuprinse în protocolul funduar al Sibiului Nr. 202 A+2 Nr. topogr. 1221/2, 1697/1 și 1698/1 pe cari se află casă de pără cu 10 încăperi, curte mare, două grădini și edificii economice, **bir-tul așa numit la „Grenadir”** — se află de vânzare din mână liberă pe lângă condițiuni de plătire foarte favorabile. Informațiuni detaiate dă plenipotențiatul **Dr. Liviu Lemény**, avocat în Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 14.

[65] 1-3

Dela **Librăria Tipografiei archidiece-sane** în Sibiu se poate procura

O pagină

Lupta noastră pentru existență.

Articoli reproduși din ziarul „Tele-graful Român” anul 1900

și publicați de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

In **Tipografia archidiece-sană** a apărut:

ACAFISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

urmărite de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl.	—85
jumătate pânză . . . „	1.05
în piele roșie . . . „	1.25
Ediția fină în piele neagră . . . „	2.—
piele chagrin . . . „	2.60
în mătase . . . „	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiece-sane, Sibiu.

La **Librăria Tipografiei archidiece-sane** în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

Povești

pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de 1 corună de la

Librăria Tipografiei archidiece-sane.

La **Librăria Tipografiei archidiece-sane** din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasânței Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rânduella Utreniei. — Ciasul dintâi, al doilea și al șeselea. — Rânduella Obedniței. — Ciasul al nouălea. — Rânduella Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminică. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicienele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduella Sinaxariului. — Bogorodicienele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinaxariul pe toate lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusiv 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincina Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

In préjma esamenelor!

In préjma esamenelor!

Serisori de esamen
(propise)

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în **Tipografia archidiece-sană**, în coloare vână, pe hârtie foarte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 2 fil.; 100 bucăți 1-30 cor. și porto postal. Comandele din afară se execută imediat.

Librăria tipografiei archidiece-sane

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiece-sană**:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea **I. P. S. Domn Ioan Metianu**, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidiece-sană în Sibiu** cu prețurile: broșat 7 cor., legat în pânză neagră 9-50 cor., ediție de lux broșat 8 cor., legat după cum se comandă.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiece-sană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduella Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu 1-60 cor., legat în piele cu copcii galbene 3-20 cor. plus porto postal 30 bani. Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidiece-sane.

P. T.

Ne luăm voie a vă aduce la cunoștință, că am provădit de nou magazinul nostru cu mărfuri bune, reducând totodată și prețurile de mai înainte și prin referințele noastre favorabile suntem puși în plăcuta poziție a vă oferi pentru cumpărarea mărfurilor Dvoastră cea mai bună conveniență.

Vă invităm deci cu totă stima să faceți o încercare și suntem siguri că veți fi pe deplin satisfăcuți servindu-vă **cea mai bună marfă, cu cele mai ieftine prețuri.**

Cu deosebire vă recomandăm magazinul nostru bine asortat cu toate soiurile de **cafea prăjită și neprăjită, rafinade de zahăr compact, cubic și pisat, orezuri fine, orz străin, mazere, linte, conserve de carne și legumi, oleiuri de bucate franțuzesci și italiene, stafide, struguri, migdale, chocolade, cacao, gelatină, vanilie și făină veritabilă de Bănat.**

În magazinul nostru se mai află totdeauna în cea mai fină calitate **champagner, vinuri de masă și desert, toate soiurile de ape minerale străine și indigene, rum veritabil de Jamaica, ceaiu fin chinezesc și pesmeți, liqueururi fine, silvoriu vechiu, rachiu de drojii și trevere, precum și renumitul vin feros de China „Serravallo”.**

Mai departe recomandăm depositul nostru foarte bine asortat cu **săpunuri de toaletă și de spălat, luminări de stearină și de seș, petrolu indigen și străin, colorii de oleu pisate și lac pentru dușumele etc. etc.**

Societatea noastră are în legătură cu magazinul de coloniale și un departament de mărfuri textile în cea mai bună calitate și cu prețuri moderate, dintră cari remarcăm îndeosebi: **țesături de bumbac „Schroll”, sifon și inlet, toate soiurile de brodării albe, brodării tipărite, țesături de Sighișora și străine, fețe de masă pentru dejun și prânz, batiste de in, bumbac și batist, cămeși bărbătești, gulere, manjete și cravate, torturi pentru împletit, croșetat etc. în toate colorile și de toate soiurile, mătase de brodat, care nu își perde fața la spălat, din renumita fabrică Dolfus Mieg & Comp. (D. M. C.), stoffe de brodat, ață de cusut și torturi de lână de oie (lână Harras și de Berlin) ibrișin pentru cojocari, precum și toate articolele ce se țin de brânza acasta.**

On. mușterii de la țără le stăm cu plăcere la dispoziție dându-le toate informațiunile dorite.

Cu stimă

„CONCORDIA”

societate comercială pe acții
Sibiu, strada măcelarilor nr. 20.

[64] 2-5